

blive afsluttet i Dag, skal jeg anmode ærede efterfølgende Talere om at sammentrænge deres Foredrag det mest mulige, idet dette Møde gerne skal afsluttes senest Kl. 4 af Hensyn til et andet Mødes Afholdelse.

Kammersgaard: Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Henstilling og fatte mig ganske kort. Jeg har dog et Par Bemærkninger at gøre særlig til det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen. Det ærede Medlem priser ved denne Lejlighed som adskillige Gange før i høje Toner den Lovgivning, der fandt Sted i 1922, og som almindeligvis kaldes den J. C. Christensenske Kirkelovgivning, priser den, fordi den indeholder saa vide Rammer, som den gør. Men det ærede Medlem synes at glemme, i hvor høj Grad Loven om Bispevalg, som da blev vedtaget, giver Biskopperne en Magt og Myndighed, som de ikke før har haft, paa Bekostning af en tilsvarende Forringelse af Ministerens Indflydelse. Det er derfor, mener jeg, at en Kirkeminister, som vil administrere den Kirkelovgivning, som J. C. Christensen fik vedtaget, loyalt, ikke vil kunne videreføre den hidtidige frisindede kirkelige Ventilovgivning paa samme Maade som hidtil. Betydningen heraf synes det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen at undervurdere. Jeg maa maaske sige, at jeg finder, at Partiet Venstre i det hele taget har vist, at de ikke vil tage Konsekvenserne af det, der blev vedtaget i 1922. Hvad der skete i Fjor ved Forslaget om det kirkelige Udvalg, synes mig at tale for den Betragtning, jeg her har gjort gældende. Men af de forskellige Bemærkninger, som Ordførerne for Partiet Venstre og for det radikale Venstre har fremsat, synes det at fremgaa, at der er Mulighed for at faa Lovforslagets Rammer gjort videre, saa Forslaget faar en mere almen Karakter. Det glæder mig meget at være Vidne dertil, og jeg tror at turde sige, at vi fra vor Side skal være næsten mere end villige til at komme dette Ønske i Møde. Jeg haaber nemlig ikke, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen. Den Ordføring, om jeg saa maa sige, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen anvendte overfor Venstre og Venstres Ordførere, mener jeg giver mig en begrundet Formodning om, at jeg ikke har misforstaaet det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen bebrejdede jo Venstre, at de i denne Sag gned sig op ad de Radikale. Nu er det en kendt Sag, at der ved Gnidning opstaar Varme, og det er sikkert

denne Varme mellem Venstre og de radikale Partier paa dette Omraade, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen frygter; Tiden vil vise, om Frygten er begrundet.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og atter udtale, at jeg har Tro til, at der i dette høje Ting vil blive et Flertal for en Lovgivning, der giver Rørdam og den Menighed, som har samlet sig om ham, Adgang til Afbenyttelse af vore gamle Kirkehuse.

N. Johan Laursen: Den Forhandling, der her er ført, viser med stor Tydelighed, at et saadant kirkeligt Forslag om et enkelt Punkt kan føre Tankerne ud paa vide Veje, for der har jo lydt meget forskellige Røster om mangfoldige Ting indenfor den danske Folkekirke. Jeg skal — bl. a. ogsaa af Hensyn til Formandens Henstilling — ikke lade mig friste til at komme ud paa alle disse Veje, fordi jeg tror, at Sagen er bedst tjent med, at den kommer i Udvalg, og at de snævrere Forhandlinger føres der. Jeg vil dog gerne gøre en lille Bemærkning til den højtærede Kirkeminister. Det var nu for Resten med Henblik paa et andet Forslag, jeg udtalte, at Lovgivningsmagten her i Landet havde været overmaade forsigtig med at blande sig i Kirkens indre Forhold. Dertil bemærkede den højtærede Minister, at Præstekaldelsen var et ydre Forhold; det synes jeg ikke, jeg synes, det er baade et indre og et ydre Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde, at jeg havde gjort opmærksom paa, at Præst og Menighedsraad var udelukket af dette Forslag, men han var i Tvivl om, hvorvidt jeg fandt, at dette var rigtigt eller ikke rigtigt, da jeg ikke havde udtalt mig derom. Det er rigtigt, at jeg ikke har udtalt mig derom, men det er, fordi jeg mener, at det er et Spørgsmaal, der skal overvejes i Udvalget, om de i den Grad skal sættes til Side, som Tilfældet er her. Det er vel hertil, der sigtes, naar det siges, at den højtærede Minister vil faa en overbiskoppelig Stilling, idet det er ham, der kommer til at dømme om, hvorvidt en Præst efter 5 Menighedsraadsmedlemmers Ønske kan komme til at bruge en Kirke. Hvis vi bruger den Form, Lovforslaget har nu, kommer Ministeren til at skønne over, hvorvidt det er ønskeligt i det enkelte Tilfælde, og det vil end mere blive Tilfældet, hvis man vil forme Lovforslaget saaledes, at det faar en mere almindelig Karakter; for jeg gaar ud fra, at det ikke er Mening, at man vil aabne den danske Folkekirkes Kirkebygninger f. Eks. for Spiritister eller andre